

ПОЗОРИЩЕ V.

СЪЩИ-ТЬ, ДЖЕНАРО, СТРАЖАРЫ.

ДОНЪ АЛФОНСЪ

Що ся научявамъ, господине Дженаро? Че това кое-то сте направили тъзи зарань, сте го направили на играчка и безъ нѣкакво зло намѣреніе; че госпожа херцогиня вы опростява и че сте были славенъ юнакъ. Ако е тѣй закѣвамъ ся въ сѣнка-та на майка си, че можете да ся върнете живъ и здравъ въ Венеція. Богъ да мя накаже ако быхъ поискалъ да лишъ Венеціанска-та република отъ единъ добръ служител и Христіянството отъ една вѣрна рѣчка, която носи вѣрна сабя, кога-то има отвѣдъ водыгъ на Къбръкъ и на Кандія и долопоклонници и сарацины.

ДЖЕНАРО

Така искамъ, милостивый господарю. Вѣрвайте че не учаквахъ подобна свръзка. Нъ благодарѣхъ Ваше Высочество. Милосердіе-то е една добродѣтель колго приляга на царско колѣно и Богъ ще да опрости на небе-то този кой-то е опростявалъ на земь-тъ.

ДОНЪ АЛФОНСЪ

Юлаче, остая ли человекъ благодаренъ да служи на една републикѣ? Кажы ли колко печелишь всяка година?

ДЖЕНАРО

Имамъ една компанія отъ пятьдесятъ войници за кои-то иждивявамъ и които облачамъ. Всесвѣтлива-